

Wat zegt Paulus in Romeinen 8:28-39?

Romeinen 8:28

‘Als wij God liefhebben ...’. Dat kunnen we uiteraard alleen als Hij ons eerst geroepen heeft. Hoe zouden we anders ooit kunnen reageren op Hem en Hem lief kunnen hebben? Als we God liefhebben, zal Hij alles voor ons doen meewerken ten goede. Volgens Gods voornemen worden mensen geroepen en volgens Gods voornemen moeten mensen dan ook reageren door te kiezen. Volgens Gods voornemen zullen dan degenen, die voor Hem kiezen en Hem gaan liefhebben, helemaal onder zijn Vaderzorg gaan vallen.

Romeinen 8:29

Hij zal zijn eeuwenoude plan met de mensheid, waarvoor Hij mensen schiep, werkelijkheid maken. Hij zal dat doen met allen die (geroepen zijn en) zich laten roepen. Hij zal hen allen gelijkvormig maken aan zijn Zoon (evenbeelden van Hem en dus van God). Dat was het oorspronkelijke plan van God met alle mensen. Hij had die schepselen (de mensen) bestemd en uit de schepping uitgekozen om hen te roepen. Via de weg van geloof wilde Hij hen voorbereiden en uiteindelijk in zijn heerlijkheid laten delen. Die heerlijkheid is: gaan lijken op Jezus, Gods Zoon (denk aan Genesis 1:26,27 - dat mensen geschapen waren om Gods beeld en gelijkenis te zijn en te worden). Gods plan was dat Jezus de eerste zou zijn onder zeer veel broers en zussen. Doordat mensen kozen en kiezen voor hun eigen plannen in plaats van voor Gods plan, lopen zij Gods doel met hen mis. Maar anderen komen voor hen in de plaats. Gods plan wordt zo toch echt wel werkelijkheid – ondanks het feit dat er ongelof en zonde in de wereld kwam. Mensen, die zich laten roepen door God komen op die leerweg. Als God hen laat zien wat zonden zijn, luisteren zij en kruisigen ze die zonden door geloof dat dezelfde kracht in hen is die in Jezus was en is. Zo groeien zij naar de volmaaktheid toe..

Romeinen 8:30

Ja, dat plan werkt God in de geschiedenis uit. Mensen zijn bestemd (bedoeld) om de eeuwige heerlijkheid met God te mogen delen. Daartoe werden en worden zij geroepen. En de mensen die zich laten roepen zullen ze ook alles ontvangen om werkelijk als rechtvaardigen te leven (dus de levensstijl van de hemel kunnen leren). Zulke mensen beginnen nu al te delen in Gods luister of heerlijkheid. We worden tot heerlijke mensen gemaakt die passen bij God en in Gods heerlijkheid (*vol van goedheid en waarheid* – Johannes 1:14-17).

Romeinen 8:31-35a

Paulus verzucht hier, dat hij hiermee alles gezegd heeft wat er te zeggen is. Wat willen we nog meer? Het leven hier kan (ook of juist) voor christenen zwaar zijn, maar God is voor ons en gaf zelfs zijn Zoon voor ons over – zal Hij ons dan niet alles geven wat we nodig hebben? Het nieuwe leven is nu in ons (een rechtvaardige en

liefdevolle geest, dankzij de Geest) – wie zal ons dan veroordelen? Jezus heeft alle macht en pleit voor allen die Hem liefhebben. Wat kan ons scheiden van Hem? Niets, werkelijk niets.

Alleen wijzelf kunnen Hem loslaten en zo een scheiding maken tussen God en ons, tussen de liefde van Christus en ons. Maar dit is zo vanzelfsprekend, dat Paulus dat niet noemt. Temeer daar hij gelovigen aanspreekt, die Jezus willen volgen. Ook al noemt Paulus het hier niet – het is bij hem en in de hele Bijbel duidelijk, dat de eigen verantwoordelijkheid van mensen altijd een blijvende en cruciale rol speelt en blijft spelen. Wie daar niet mee rekt – ook als in Bijbelwoorden alle eer aan God gegeven wordt – komt tot rare vergissingen en tegenstrijdigheden in de leer. God is altijd degene die alles voor 100% geeft. Daarom is alle roem voor mensen uitgesloten. Maar de mens moet Gods gaven aanpakken en ermee werken! De mens is daarin voor 100% zelf verantwoordelijk. Het geloof is dus voor 100% een gave van God; maar de mens moet geloven en is altijd 100% verantwoordelijk voor het feit of hij in geloof de aangeboden gaven en krachten gebruikt of niet. Hier is geen tegenstrijdigheid maar een natuurlijk samengaan van wat God doet en wat mensen doen. Beiden zijn voor hun deel 100% verantwoordelijk.

Romeinen 8:35b-39

Allerlei ellende wordt door Paulus genoemd. Het wordt mensen aangedaan door andere mensen of door satan of ‘door de natuur’. Maar voor Gods kinderen geldt wat o.a. in Psalm 91 staat: dat kinderen van God lijden staat te wachten, (juist ook wel) omdat zij kinderen van God zijn en ook als kinderen van God door lijden gevormd worden. Lijden is altijd een leerschool voor Gods mensen. Gelovigen moeten immers leren hun vertrouwen op God te richten en hun levensdoel niet in aardse zaken te stellen, maar in Gods koninkrijk. Dezelfde weg ging Jezus. Zo leerde Hij Koning van Gods Koninkrijk te zijn. Hij zegevierde over alle omstandigheden, die Hem het trouw zijn aan God en mensen moeilijk maakten. Hij overwon al de verleidingen die daarmee tot Hem kwamen. Zo is het ook met ons. We geloven dat Jezus in ons is met zijn Geest en dat zijn gezindheid in ons beschikbaar is. Door die gezindheid van Hem te gebruiken (of: door de kracht van Hem te gebruiken om steeds voor God te leven), worden en zijn ook wij overwinnaars in alle (zware) situaties. Niet door eigen kracht, maar door de kracht van Hem in ons.

In dit geloof wil Paulus leven en bezig zijn. Hij gelooft ook dat de christenen in Rome met dit concrete en krachtige geloof willen leven en de kracht van Jezus in hen willen gebruiken.

Zo is Hij er van overtuigd dat niets, maar dan ook niets, hen zal kunnen scheiden van de liefde van God, die via Jezus in hen kwam en nu hun leven beheerst. Paulus zegt: we blijven in God en Hij in ons. Zo zijn we *één in Christus* (zie NBV 9:1).